

Kuligowski, Janusz

Wanda Hryniewicka z d. Wojewódzka (1911-1999)

Rocznik Mińsko Mazowiecki 5, 191

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wanda Hryniewicka z d. Wojewódzka (1911-1999)

Urodziła się 28 II 1911 r. w Mińsku Mazowieckim jako córka Kazimierza i Józefy z d. Droń Wojewódzkich. Ojciec pracował w Fabryce Rudzkiego. W 1926 roku ukończyła żeńską Szkołę Podstawową im. Dąbrówki w Mińsku Mazowieckim. Dalszą edukację kontynuuje w Gimnazjum Żeńskim w Mińsku Mazowieckim. Maturę zdaje w 1932 roku i w tym roku rozpoczyna pracę w Wydziale Powiatowym w Mińsku Maz. Po wojnie, do lipca 1949 r. pracuje w Powiatowej Radzie Narodowej, jednocześnie od 1 X 1945 r. podejmuje studia na Wydziale Farmacji Uniwersytetu Warszawskiego. W 1951 r. uzyskuje dyplom. Dnia 31 XII 1946 r. wychodzi za mąż za Wacława Hryniewickiego, nauczyciela rysunku technicznego w Prywatnym Gimnazjum Mechanicznym Ługowskiego. W latach późniejszych mąż jej pracuje jako technik dentystyczny, w Mińsku założył jedną z pierwszych protezowni.

Po ukończeniu studiów pani Wanda podejmuje pracę w Aptece Gąsowskiego przy ul. Warszawskiej, a następnie w Aptece przy ul. Świerczewskiego (obecnie Piłsudskiego). W zawodzie farmaceuty i jako z-ca kierownika Apteki pracuje do 1970 r. i w wieku 68 lat przechodzi na zasłużoną emeryturę.

Pasją pani Wandy była działalność społeczna. Jako członek spoza Rady uczestniczyła w pracach Komisji Zdrowia i Oświaty. Była również radną MRN w Mińsku Maz. przez 3 kadencje. Społecznie udzielała się w Spółdzielni Spożywczej "Oszczędność", której była członkiem od początku lat 30-tych, a także w Towarzystwie Przyjaciół Mińska Mazowieckiego. W Towarzystwie kierowała pracą sekcji plastycznej, m.in. przygotowywała wystawę na 550-lecie miasta. Przez długi okres brała udział w pracach Komitetu Obwodowego nr 3, w skład którego wchodziła ul. Topolowa, na której mieszkała.

Była niestrudzoną działaczką społeczną interesującą się sprawami miasta aż do śmierci. Mając przeszło 80 lat była częstym uczestnikiem Sesji Rady Miejskiej. W pracy zawodowej była wielokrotnie wyróżniana. Za działalność społeczną otrzymała w 1993 roku tytuł Honorowego Członka Towarzystwa Przyjaciół Mińska Mazowieckiego. W maju 1996 r. podczas uroczystej sesji Rady Miejskiej z okazji 575-lecia nadania praw miejskich Mińskowi Mazowieckiemu za całokształt działalności na rzecz miasta otrzymała okolicznościowy dyplom wraz z medalem miasta. Jej aktywne życie przerwała śmierć. Zmarła 9 I 1999 roku i została pochowana na mińskim cmentarzu.

997